

Het was zaterdag en zondag soms dringen in de gangen van de voormalige meisjesschool.

FOTO HENK DE WEERD

'Gelukkig, nu ben ik mijn fobie kwijt'

Afwisselende emoties op meisjesschool

Monique Bankras

Bovenkarspel * Honderden dames en een paar heren liepen dit weekend de voormalige meisjesschool Sint Franciscus Xaverius aan de Hoofdstraat in Bovenkarspel binnen. Sommigen deden dat met veel plezier, anderen haalden even diep adem voordat ze over de drempel stapten.

Ervaringen van voormalig leerlingen en zusters hangen zaterdag en zondag in teksten aan de muur van het markante gebouw. Op een computerscherm komen gescande foto's voorbij. Veel meisjes, die inmiddels vrouwen zijn, bestuderen de opgehangen klassenfoto's uitgebreid en kletsen stevig bij. Al is het geen reünie.

Jeannette Eisses

Kunstenaar Jeannette Eisses die het pand momenteel gebruikt als atelier, heeft het gebouw opengesteld. Ze is blij met de drukte. Volgens een

bezoekster die anoniem wil blijven, had het nog drukker kunnen zijn. „Ik weet dat er een groep is die niet durft te komen. Door wat er vroeger gebeurd is op deze school. Ook ik had nooit gedacht dat ik hier ooit weer zou staan. Gelukkig heb ik dat gedaan, nu ben ik mijn fobie kwijt. De non van de zesde klas heeft mij nogal geplaagd”, zegt ze. Ze wordt bijgestaan door een klasgenoot die precies weet wat ze bedoelt. Anderen horen het verhaal aan en schrikken.

„Ik vind dat heel erg om te horen. Mijn zus en ik hadden juist een schitterende tijd op school”, zegt Marian Kamper. In haar beleving was het gebouw veel groter. Ook zus Thea heeft zo haar herinneringen aan de school.

„Moet je zien. Die scheuren in de vloer zitten er nog altijd in. Ik weet ook nog dat Juf Moeilijker mij mocht en daardoor kreeg ik nooit strafwerk. Expres deed ik een keer vervelend bij haar. Ik wilde ook wel-

eens strafregels schrijven en nablijven.”

Ook Corry de Boer ging graag naar school. „Leverde je je breiwerk in, dan kreeg je een aai over de bol van de zuster.” Lies Baas vindt het geweldig weer even terug te zijn. „Ik heb nog niet alles gezien, dus ik ga gewoon beide dagen heen”, lacht ze. Opvallend is het verhaal van Adri de Boer die bovenin het gebouw zijn relaas doet, waardoor de dames de hoge trappen op moeten. „Nu kan je merken dat we echt oud zijn geworden”, zegt een dame hijgend.

Heldenstatus

De Boer krom ruim zestig jaar geleden op 9-jarige leeftijd in de regenpijp bij de meisjesschool om een heldenstatus te verkrijgen. Er klinkt wat gelach om zijn inleidende tekst. Totdat hij vertelt dat hij drie maanden in het ziekenhuis lag na een val van acht meter. Het tekent het weekend, waarin uiteenlopende emoties elkaar afwisselen.